

CHÚA NHẬT TUẦN XII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Ta đã nghe nhiều người thoá mạ và chế nhạo rằng: “Người này gieo khủng bố khắp nơi: Hãy tố cáo nó, chúng ta hãy tố cáo nó”. Tất cả bạn hữu tôi rình tôi vấp ngã mà nói rằng: “Ước gì nó bị lừa dối để chúng ta thắng nó và sẽ trả thù nó”. Nhưng Chúa ở cùng tôi như người lính chiến hùng dũng; vì thế, những kẻ bắt bớ tôi sẽ ngã quỵ và kiệt sức: Chúng sẽ thất bại bẽ bàng, chuốc lấy sự hổ nhục muôn đời, không bao giờ quên được. Còn Chúa, lạy Chúa các đạo binh, Đấng xét xử người công chính, thấu suốt tâm can, lạy Chúa, ước gì con sẽ được thấy Chúa trả thù nó cho con, vì con đã tỏ bày công việc con cho Chúa. **Hãy hát mừng Chúa, hãy ca tụng Chúa, vì Người đã cứu thoát mạng sống người bất hạnh khỏi tay kẻ dữ.** (Gr 20:10-13)
- ⇒ Anh em thân mến, cũng như do một người mà tội lỗi đã nhập vào thế gian, và do tội lỗi mà có sự chết, và thế là sự chết đã truyền tới mọi người, vì lẽ rằng mọi người đã phạm tội. Trước khi có lề luật, đã có tội trên thế gian; nhưng tội không bị bắt lỗi, khi không có lề luật. Nhưng từ Adam cho đến Môsê, sự chết ngự trị cả trên những kẻ không phạm tội giống như sự lỗi phạm của Adam, hình ảnh của người đến sau. Nhưng không phải như tội phạm thế nào, thì ơn ban cũng thế ấy đâu, vì nếu do tội của một người mà nhiều người phải chết, thì ơn nghĩa của Thiên Chúa và ân huệ ban do ơn một người là Đức Giêsu Kitô, làm cho nhiều người được ơn dư đầy hơn bội phần. (Rm 5:12-15)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các Tông đồ rằng: “Các con đừng sợ những người đó, vì không có gì che giấu mà không bị thổ lộ; và không có gì kín nhiệm mà không hề hay biết. Điều Thầy nói với các con trong bóng tối, hãy nói nơi ánh sáng; và điều các con nghe rỉ tai, hãy rao giảng trên mái nhà. **“Các con đừng sợ những kẻ giết được thân xác, nhưng không thể giết được linh hồn: Các con hãy sợ Đấng có thể ném cả xác lẫn hồn xuống địa ngục.** Nào người ta không bán hai chim sẻ với một đồng tiền đó sao? Thế mà không con nào rơi xuống đất mà Cha các con không biết đến. Phần các con, tóc trên đầu các con đã được đếm cả rồi. Vậy các con đừng sợ: các con còn đáng giá hơn chim sẻ bội phần. **“Vậy ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời, thì Thầy sẽ tuyên xưng nó trước mặt Cha Thầy, là Đấng ngự trên trời. Còn ai chối Thầy trước mặt người đời, thì Thầy sẽ chối nó trước mặt Cha Thầy, là Đấng ngự trên trời”.** (Mt 10:26-33)

+> “... Hãy hát mừng Chúa, hãy ca tụng Chúa, vì Người đã cứu thoát mạng sống người bất hạnh khỏi tay kẻ dữ.” - “...Các con đừng sợ những kẻ giết được thân xác, nhưng không thể giết được linh hồn: Các con hãy sợ Đấng có thể ném cả xác lẫn hồn xuống địa ngục...”

=> “... kẻ giết được thân xác,” thì ai ai trong chúng ta cũng có thể biết được dễ dàng! Nhưng Ai là Đấng có thể “**giết được linh hồn?**” – Hỏi là ngầm có câu trả lời rồi vậy!

– Vấn đề là TIN hay không... Nói về TIN, thiết tưởng nên chia rõ hai (2) giai đoạn của một kiếp người liên quan đến thời gian và không gian:

a. **giới hạn trong thời gian và không gian** = cõi đời tạm ở trần gian này: cái gọi là TỰ DO TÍN NGƯỠNG (TIN) và tự do KHÔNG tin ngưỡng (KHÔNG TIN) = vấn đề thực sự đơn giản và dễ giải quyết : hữu Thần hay vô thần...

b. Trong “thế giới” **KHÔNG** có thời gian và không gian = cuộc sống vĩnh cửu sau khi “vượt qua” cuộc sống tạm ở trần gian này (**KHÔNG** NGOẠI TRỪ một hữu thể tạo vật nào) = không còn là vấn đề hữu Thần hay vô thần, mà chỉ còn là **NẾU** → có lẽ đoạn “đánh cược” của Blaise Pascal sau đây diễn tả khá minh bạch vấn đề này = mời các bạn xem qua và suy ngẫm:

*“Bạn **KHÔNG** tin (vô thần), tôi **TIN** (hữu Thần), nào chúng ta đánh cuộc nhé!
Dù sao thì chúng ta cùng sống ở trần gian này*

- Bạn may mắn thành đạt, cuộc sống sung túc toàn vẹn: nhà cao cửa rộng, vợ đẹp con ngoan, tiền tài danh vọng quyền uy cao tuyệt... Tôi cũng có thể như Bạn – không chừng cao hơn một/nhiều bậc – nhưng thôi thì cứ cho là tôi không bằng Bạn về điểm này, nhưng tôi cũng vui sống cuộc đời của tôi với vợ con, gia đình an vui hạnh phúc;

*- Bạn sống đến 100 tuổi hay hơn nữa... Tôi cũng có thể sống “dai” hơn Bạn! – nhưng thôi thì cứ cho là tuổi thọ của tôi ở trần gian này không bằng Bạn -; dù sao thì cả hai chúng ta đều phải chết, ai chết trước ai chết sa? Không thành vấn đề! – tựu trung cả hai đều chết -, thế là cả hai đều “vượt qua” cõi đời tạm này, **KHÔNG** MANG THEO ĐƯỢC một sự vật to/nhỏ/bé tí teo... nào;*

=== NẾU:

*a/ những điều Bạn đã **KHÔNG** tin mà tôi lại **TIN** đều là không tưởng, chẳng có gì hết – nghĩa là Bạn **ĐÚNG** còn tôi **HOÀN TOÀN** sai (không tưởng) – thí tựu trung chúng ta chẳng ai được gì cả: Bạn chẳng mất mát điều gì mà tôi cũng chẳng được điều gì : chúng ta huề! Cùng lắm là hai chúng ta nhìn nhau cười trì!*

*b/ nhưng trái lại, những điều Bạn **KHÔNG** tin mà tôi lại **TIN** đều có thật thì... ô hô thiện tại! thiện tại! Chẳng những Bạn không được hưởng gì ráo trọi mà còn bị án phạt muôn đời, trong khi tôi được hưởng tất cả những gì tôi đã **TIN** và được hưởng muôn đời == **TÔI THẮNG LỚN**, còn Bạn thì **THUA ĐẬM!***

+> “Vậy ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời, thì Thầy sẽ tuyên xưng nó trước mặt Cha Thầy, là Đấng ngự trên trời. Còn ai chối Thầy trước mặt người đời, thì Thầy sẽ chối nó trước mặt Cha Thầy, là Đấng ngự trên trời”.

Anh chị em và tôi đã nghe - có lẽ quá nhiều lần, nhiều đến độ thuộc lòng - đoạn Tin Mừng hôm nay, Chúa Nhật XII mùa thường niên.

Thành thực mà nói, có lẽ chúng ta thích câu (Mt. 10:28) hơn: "anh chị em đừng sợ những kẻ giết được thân xác, nhưng không thể giết được linh hồn; anh chị em hãy sợ Đấng có thể ném cả xác lẫn hồn xuống địa ngục" - nhất là những anh chị em nào, trước cũng như sau biến cố 75, có ít nhiều ... máu mặt đối với chế độ tam vô : vô thần - vô tổ quốc - vô gia đình

Nói cho ngay, khi trực diện đối đầu sống-chết với cái gọi là kẻ thù = dù là kẻ thù chính trị hay ý thức hệ, hoặc kẻ thù tôn giáo hay niềm tin của chính bản thân mình, nếu gọi được là kẻ thù - chúng ta dễ khẳng khái tỏ rõ lập trường hơn, và quyết tâm sống-chết đấu tranh bảo vệ ý thức hệ hoặc tôn giáo của mình. Trong cuộc sống thực tế hằng ngày của mỗi một đời người, không phải lúc nào chúng ta cũng phải đương đầu sống-chết với loại "kẻ thù" như vậy.

Thế nhưng, xét cho cùng, lắm lúc chúng ta sẵn sàng đấu tranh sống-chết để bảo toàn mạng sống thân-xác-vốn-hay-chết, mặc dầu không thể tránh được sự chết của thân xác - dù có đấu tranh hay không đấu tranh để bảo toàn mạng sống thân xác của mình - mà quên bẵng đi rằng còn có một mạng sống gấp ngàn ngàn triệu triệu lần quý trọng hơn mạng sống thân xác, mà mỗi một chúng ta phải không ngừng đấu tranh để bảo toàn cho sự sống đời đời : cuộc sống linh hồn của mỗi một chúng ta.

Một lần nữa, đức Ki-tô "huých toẹt" nói rõ cho chúng ta biết: chỉ có một nguồn sống duy nhất đem lại sự sống đời đời cho mỗi một chúng ta : " Cha của Thầy và cũng là Cha của anh chị em" (xem Gioan 17:6), và "Thầy là đường, là sự thật và là sự sống; không ai đến được với Cha mà không qua Thầy" (Gioan 14:6). Nói cách khác, muốn được hưởng sự sống đời đời thì phải đón nhận đức Ki-tô "là đường, là sự thật và là sự sống". Ngược lại, "chối bỏ" đức Ki-tô tức là "chối bỏ" Cha, nghĩa là khước từ sự sống đời đời, nghĩa là ... chết đời đời.

== Trong một bữa ăn trưa tại nhà hàng với bạn bè thân hữu, khi thức ăn thức uống đã dọn ra sẵn sàng, một người bạn không công giáo lớn tiếng lẩn át hết tiếng cười cười nói nói vui nhộn của những người khác trong bàn: "Thôi! xin Frère làm dấu đọc kinh để mình ăn trưa đi chứ!" Tôi giựt mình, thoáng một giây ngạc nhiên, nhưng vui mừng thầm cảm tạ Thần Khí đức Ki-tô đang tích cực hoạt động trong

các tâm hồn - dù là công giáo hay không công giáo - và nhắc nhở cho tôi nhớ lại Lời Thầy chí thánh đã phán : "ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời, thì Thầy sẽ tuyên xưng nó trước mặt Cha Thầy." Tôi hân hoan sung sướng làm dấu thánh giá, và kết thúc lời cầu kinh trước bữa ăn bằng chính câu chúc mà hằng ngày anh chị em trong dòng LaSan không biết bao nhiêu lần nhắc nhở nhau : "Chúa Giêsu ngự trị lòng ta! - Luôn luôn!"

Phải chăng đón nhận "đức Ki-tô là đường, là sự thật và là sự sống" không phải - và không thể - chỉ là một sự "đón nhận suông" như một mớ kiến thức nhập tâm vì nghe nhai đi nhai lại nhiều lần, mà phải là một phản xạ trong cuộc sống thường nhật của đời mình?

Thánh LaSan viết về sự phản xạ đó trong Luật Dòng : "... sống tinh thần đức tin là quy chiếu tất cả mọi việc làm, lời nói, tư tưởng về Thiên Chúa; và làm mọi việc cho Chúa, vì Chúa, nhờ Chúa, bởi Chúa... để tôn vinh danh Chúa và mưu cầu ơn cứu độ cho chính bản thân mình và cho học sinh mình."

Mời anh chị em - nếu thấy hữu ích cho chính bản thân mình, cho nếp sống đạo đức lành mạnh và an vui trong gia đình vợ chồng con cái mình - dùng câu chúc "**Chúa Giêsu ngự trị lòng ta! - luôn luôn!**", xem ra rất đơn sơ nhưng thâm thúy, nhiều lần trong ngày : trước khi ăn - trước khi đi ngủ, v.v... để nhắc nhở cho nhau đâu là cứu cánh đích thực của một đời người : sự sống "tạm" của thân xác hay sự sống "đời đời" của linh hồn và thân xác trong ngày sau hết = và đó cũng là cách thức hằng ngày chúng ta thể hiện Lời chỉ dạy của Thầy chí thánh : "tuyên xưng Thầy trước mặt người đời..." vậy.

CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! - LUÔN LUÔN!